

Jubileumrevue over Nieuweschans klaar

In Nieuweschans zijn de voorbereidingen voor het volgend jaar juni te vieren 350-jarige bestaan van deze grensplaats volop aan de gang. De inwoners kunnen nu ook aan de slag met het instuderen van de revue, die dan zal worden opgevoerd. Mevrouw H. (Hetty) Leeuwerke-Schanssema uit Glimmen, een oud-Schanser, heeft de revue onlangs klaar gekregen. Ze is weliswaar al 27 jaar uit Nieuweschans weg, maar is al die jaren enorm betrokken gebleven bij het wel en wee van Nieuweschans.

Zij is geboren en getogen in Nieuweschans als dochter van hotelhouder Schanssema van hotel „De Dollard”. Als kind maakte ze de viering van het 300-jarig bestaan mee en daar heeft ze nog steeds goede herinneringen aan.

Ook haar man, de heer J. G. Leeuwerke, is in Nieuweschans geboren en getogen. Hij is werkzaam bij de Dienst Belastingen en werd in 1950 overgeplaatst.

Mevrouw Leeuwerke: „In 1951 kwamen we in Glimmen wonen. Dat was voor mij een ingrijpende verandering, want ik was verknocht aan Nieuweschans en had het daar altijd erg druk. Ik hielp veel mee in het bedrijf van mijn vader. Ik speelde piano en accordeon, zat in een salon-orkest, gaf muziekles.

„Hier in Glimmen had ik aanvankelijk niets te doen. Totdat de buurtvereniging hier een feest opzette en ik op mij nam er een revue voor te maken. We hadden een prachtige uitvoering. Versjes daaruit worden nu nog wel gezongen”.

Na het succes van de revue werd mevrouw Leeuwerke aangespoord om eens een toneelstuk te schrijven. Ze aar-

zelde en durfde het niet goed aan.

Mevrouw Leeuwerke: „En toen had ik eens een droom. Ik vertelde mijn man er over en die spoorde mij aan het relaas op papier te zetten. Dat lukte en zo ontstond „Ze hait Stientje”, een toneelstuk in Gronings dialect in drie bedrijven, dat met veel succes werd opgevoerd door de Grunneger Sproak”.

Mevrouw Leeuwerke: „Het jaar daarop hebben we het stuk hier in Glimmen zelf gespeeld bij „Zang en Vriendschap”. Ik speelde zelf de hoofdrol er in. We trokken drie maal volle zalen en de reacties waren erg goed. Het stuk wordt nog geregeld opgevoerd. Op verzoek van de uitgever is er ook een Nederlandse versie van gemaakt”.

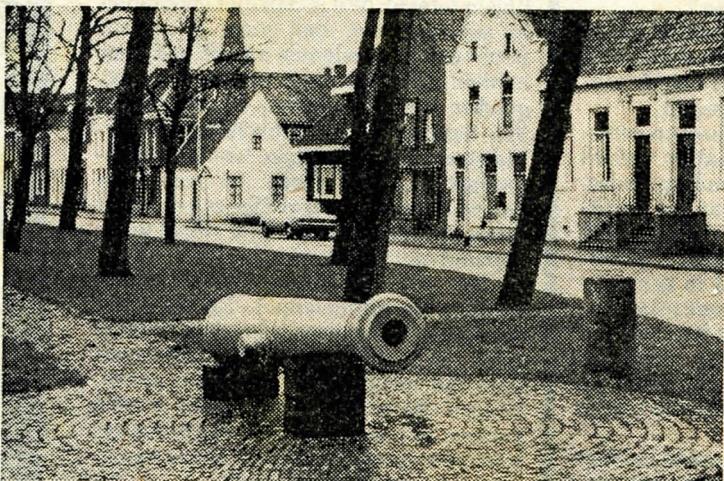
In de recensies van toen werd mevrouw Leeuwerke-Schanssema terecht „een dirigente met veelzijdige artistieke kwaliteiten” genoemd.

Mevrouw Leeuwerke was n.l. ook dirigente geworden van „Zang en Vriendschap”. Ze maakte allerlei leuke en vlotte liedjes op Groningen en zo, die veel succes hadden op uit-

voeringen en ook op de scholen gezongen werden.

Na dat eerste stuk had mevrouw Leeuwerke de smaak te pakken. Ze schreef achtereenvolgens de toneelstukken „t Golden broske”, „t Koekeksjong”, „Moeke hoalt bakzaail”, „t Wikwief”, allerlei eenacters, liedjes en gevoelige, indringende gedichten.

En toen kwam het verzoek uit Nieuweschans van de Stichting „Schanser Weure” om een re-

Nieuweschans, de grensplaats die volgend jaar 350 jaar bestaat

Mevrouw H. Leeuwerke-Schanssema schrijft haar stukken en gedichten aan tafel in de huiskamer

vue te maken voor het 350-jarig bestaan van deze grensplaats. Mevrouw Leeuwerke zat tot over haar oren in het werk, want ze was ook al bezig met een revue voor Glimmen en een musical voor T.O.G. in Finsterwolde.

Niettemin begon ze er vol ijver aan, toen in mei j.l. de gegevens los kwamen uit Nieuweschans.

Drie weken later had ze het eerste deel al klaar en aan het eind van de vakantie de hele revue. Overal in huis lagen papier en potlood klaar. „Als me iets te binnen schoot schreef ik het meteen op, anders kon ik het niet allemaal onthouden”.

Het eerste deel handelt over de historie vanaf het begin in 1626 tot Nieuweschans in 1866 een spoorwegverbinding kreeg. Het tweede deel gaat tot aan de Tweede Wereldoorlog en in het derde deel komt de na-oorlogse ontwikkeling van Nieuweschans aan de orde.

Veel wil mevrouw Leeuwerke er liever niet over vertellen om de verrassing er in te houden.

Ze heeft de afgelopen tijd uren achtereenvolgens aan tafel in de woonkamer aan de Brinkweg 1 in Glimmen zitten schrijven aan de revue. Als inspiratiebron had

ze een foto van de Schansker toren voor zich.

In de revue is onder meer verwerkt het lied dat bij de viering van het 300-jarig bestaan ook al gezongen werd en een oude klempermars van een halve eeuw geleden, al was het moeilijk om de muziek ervan te achterhalen.

Voor het echtpaar Leeuwerke blijft Nieuweschans trekken. Ze gaan er regelmatig heen op bezoek, maar hebben niettemin sterke banden met Glimmen gekregen. Vanwege „Zang en Vriendschap” en voor wat de heer Leeuwerke betreft, vanwege de mede door hem opgerichte „Glimmer Vogelvrienden”, een grote en bloeiende vereniging voor volièrehouders en de prachtige volière met uitzonderlijke vogels achter in zijn indrukwekkende groentetuin.